

til at faa en anden Præst i Folkekirken end en af de ved Kirken ansatte til at forrette kirkelige Handlinger er betinget af vedkommende Sognepræsts Samtykke. Ganske vist har et Mindretal paa 6 Medlemmer af det kirkelige Udvalg foreslaaet den nævnte Passus slettet, men Ministeren har altsaa ikke fulgte det. I §10 i Forslaget indrømmes der ganske vist 5 Familiefædre denne Ret uafhængigt af Præstens Samtykke, men i §12, Stykke 2, kræves der dog, at der skal mindst 10 Familiefædre i en Sognemenighed til, for at en af dem dannet Valgmenighed kan faa Ret til at bruge Sognekirken. Jeg ser ikke Spor af Grund til, at f. Eks. ikke 5 Familiefædre skulde have den samme Ret. I det hele taget synes det, som 10-Tallet paa det Omraade spiller en meget fremtrædende Rolle i vor kirkelige Lovgivning. Det gaar saaledes igen i §§ 15 og 16.

Angaaende de almindelige Bestemmelser i Forslagets 4de Afsnit skal jeg udtale min Glæde over Bestemmelsen i §21, Stykke 5, der siger, at Tiden for særlige Gudstjenester og kirkelige Handlinger, ved hvilke Kirkens Betjente er pligtige at forrette Tjeneste, maa vælges saaledes, at det offentlige Skolevæsens Tjeneste ikke udsættes for i den Anledning at forsømmes. Jeg udtaler min uforbeholdne Glæde over den Bestemmelse. Jeg kan forsikre, at der hidtil har været forsømt mange Timer i Folkeskolen Landet over mellem Aar og Dag, fordi særlige Gudstjenester og kirkelige Handlinger har krævet Lærerens Nærværelse i Kirken. I det store og hele synes Lovforslaget at være af en saadan Beskaffenhed, at det sikkert paa sin Vej gennem Rigsdagen ikke vil støde paa større Vanskeligheder.

Hvad Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken angaar, vil jeg kun sige, at det synes, som om det kirkelige Udvalg ikke har haft noget særlig godt Øje til de herom for Tiden gældende Bestemmelser. Den gældende Lov af 28. Juni 1920 har f. Eks. 4 Aar, hvor man i Forslagets § 1, Stykke 2, har 5 Aar, og Udvalget har Side 145 i Beretningen endogsaa foreslaaet Tiden sat op til 7 Aars Tjeneste; det gælder altsaa Mænd, der har aflagt den anordnede Prøve for Missionærer her og er præsteviede og har bestaaet Prøven i Missionsmarkens Sprog. Ligesaa har Udvalget foreslaaet, at de Mænd, der skulde antages, skulde være fyldt 40 Aar. Den højtærede Minister har her — jeg synes med Rette — foreslaaet 35 Aar. Udvalget har til Gengæld foreslaaet en Bestemmelse om, at Ministeren

kunde dispensere fra Bestemmelsen om Alderen. Jeg havde meget gerne set, at en lignende Tilføjelse var kommet med i Ministerens Forslag.

Det glæder mig, at en enstemmig Indstilling fra Valgmenighedens Bestyrelse kan medføre, at Lægmand stadfæstes som Præster. Det er aabenbart en Bestemmelse, som er meget paakrævet, og den vil sikkert blive det mere. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen maa jeg meget beklage, at Spørgsmaalet om de kvindelige Præster ikke er blevet løst paa dette Forslag, saa meget mere som der er 11 Medlemmer indenfor Udvalget, hvoriblandt den højtærede Undervisningsminister, der ønsker, at Lovgivningsmagten skal fremskaffe Betingelser for, at en Kvinde, naar hun har den fornødne Uddannelse, og en Menighed ønsker hende til Præst, kan blive Præst. Jeg beklager, at Spørgsmaalet ikke paa Forslaget er taget op til Afgørelse. Det vil sikkert melde sig atter og atter, indtil det finder sin Løsning.

Om Forslag til Lov om Valg af Biskopper skal jeg ikke sige meget. Jeg har egentlig slet ikke Lyst til at sige noget om det; der er sagt, hvad der kan være at sige, og jeg skal kun ganske kort sige dette, at jeg finder ogsaa, at Forslagets Overskrift er misvisende og Indholdet forfejlet, og at betydelig færre Ord, end der er anvendt i Forslaget, vilde have været tilstrækkeligt til at udtale dette, som bliver Følgen af Forslaget, at Biskopperne ved Embedsledighed supplerer sig selv.

Angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af to nye Bispeembeder skal jeg bemærke, at der ikke er noget at sige til, at der oprettes et nyt jydsk Stift i Anledning af Genforeningen, og at der saa samtidig foretages en Omlægning af de andre jydskes Stifter, synes at være rimeligt. Jeg personlig vilde føle mig mest tiltalt af, at Bispesædet for dette eventuelle nye jydsk Stift blev Haderslev. Jeg føler mig mest tiltalt af, at Jylland paa dette Omraade bliver delt paa tværs af Hensyn til de særlige Forhold, der gør sig gældende i Sønderjylland. Jeg tror, vi maa være glade ved, hvis vi har een Biskop, der magter disse ganske ekstraordinære og vanskelige sønderjydske Forhold. Forholdet vil sikkert blive betydelig vanskeligere, hvis man vilde kræve, at to Biskopper skulde have disse Egenskaber.

Hvad Delingen af Sjællands Stift i to Stifter angaar, maa jeg straks sige, at det maa vi modsætte os. Jeg kan der ganske henholde mig til, hvad der allerede er sagt